

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Kattedgatcentret og [...] m.fl., Grenå over
AFGØRELSE FRA Energistyrelsen af 24. maj 2002
OM Tilladelse til etablering af 4 vindmøller på søterritoriet ved Grenå Havn

29. januar 2003

Eksp.nr.: 10206

J.nr.: 11-102 og 11-

103

DST

NÆVNETS Nævnsformand, cand.jur. Jørgen Nørgaard
SAMMEN- Professor, dr.jur. Jens Fejø
SÆTNING Konsulent, civilingeniør Knut Berge
I SAGEN Lektor og Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
Fhv. Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Sagerne er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 19. juni 2002 fra Kattedgatcentret, Grenå og ved brev af 20. juni 2002 fra Borgergruppen mod havvindmøller ud for Grenaa. Der klages over Energistyrelsens afgørelse af 24. maj 2002, hvori styrelsen godkendte etablering af 4 havvindmøller på søterritoriet ved Grenå Havn.

Ved brev af 13. august 2002 meddelte Energiklagenævnet Borgergruppen, v/[...], at nævnet ikke fandt at Borgergruppen opfyldte betingelserne i elforsyningslovens § 89a, stk. 1 for at kunne anses for klageberettiget som en forening.

Energiklagenævnet fandt dog, at de personer, som var nævnt i Borgergruppens brev af 15. juli 2002 til nævnet om den nærmere sammensætning af Borgergruppen alle havde en væsentlig og individuel interesse i sagen. Nævnet meddelte herefter Borgergruppen, at nævnet i denne sag ville kommunikere med [...] som repræsentant for [...], [...], [...] samt [...].

Energistyrelsen har ved brev af 27. august 2002 afgivet en redegørelse i sagen, der har været forelagt Kattedgatcentret, Jysk Vindkraft A/S og Grenå Kommune.

Sagsfremstilling

Det fremgår af sagens akter, at Energistyrelsen efter ansøgning fra Jysk Vindkraft A/S den 15. februar 2000 meddelte tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med en mulig etablering af havvindmøller ud for Grenå Havn. Et af vilkårene i tilladelsen var at der skulle udarbejdes VVM-redegørelse for projektet.

VVM-redegørelsen (vurdering af virkningerne på miljøet) skulle sikre, at miljøforhold i og ved området blev undersøgt og beskrevet, at miljøpåvirkningerne blev overvejet og vurderet på forhånd, og at nødvendige forholdsregler ville blive taget for at beskytte miljøet både i anlægs- og driftsperioden.

Jysk Vindkraft A/S ansøgte herefter ved brev af 13. december 2000 Energistyrelsen om tilladelse til etablering af en havvindmøllepark på 18 MW bestående af 9 vindmøller af 2 MW placeret på og omkring Kalkgrunden ved Grenå Havn med tilhørende kabelforbindelse fra vindmølleparken til transformerstation på land. Mølletårnene var 63,5 meter og vingediameteren 72 meter således at møllerne havde en totalhøjde på 99,5 meter.

Ansøgningen var vedlagt en VVM-redegørelse, der blev gennemført med udgangspunkt i det ansøgte projekt på de i alt 9 møller og som bl.a. omfatter en hovedrapport, en visualiseringsrapport og en række baggrundsrapporter. VVM-redegørelsen blev sendt i offentlig høring i perioden fra 2. januar til den 27. februar 2001.

Efter at VVM-redegørelsen var udsendt til høring blev der endvidere på initiativ fra Borgergruppen mod Havvindmøllerne i Grenå den 30. januar 2001 afholdt et offentligt møde i Grenå vedrørende VVM-høring om etablering af vindmøllepark ved Grenå Havn.

Det fremgår af sagens akter, at de indsigelser, der fremkom i forbindelse med VVM-høringen især drejede sig om de landskabelige påvirkninger, som projektet ville medføre for kystlandskabet samt om projektets påvirkning af bundfloeraen på Kalkgrunden. Enkelte indsigelser vedrørte støj- og skyggevirksomheder fra møllerne.

VVM-redegørelsen beskriver bl.a. i ord og billeder Grenå Havns geografiske placering, den påtænkte placering af møllerne og møllernes visuelle påvirkning i forhold til landskabet. Billederne viser møllernes fremtræden fra forskellige positioner. Det fremgår af redegørelsen, at der ved valg af placering er lagt vægt på projektets indpasning i de eksisterende tekniske anlæg ved havnen. Det vurderes at gennemførelsen af projektet vil ændre havnelandskabet markant og at møllerne vil fremstå som et vartegn for Grenå Havn.

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206

DST

Side 2 af 13

Om Kalkgrundens bundflora anfører VVM-redegørelsen, at området har en for det mellemlste Kattegat usædvanlig artsrig og dækkende algevegetation. Der forekommer ingen algearter, som ikke forekommer andre steder i Kattegat, dog optræder en række arter særligt hyppigt i området. VVM-redegørelsen lægger til grund, at påvirkningen i anlægsfasen være den væsentligste og vil bestå dels i tildækning af ca. 1 % af kalkoverfladen med beton og søsten, dels i sedimentation af ophvirvlet eller spildt materiale. Samlet konkluderer redegørelsen, at påvirkningen vil være begrænset

Med hensyn til støj fra vindmøllerne anføres det, at der er udført støjberegninger, og det konkluderes ud fra disse, at projektet ved Grenå Havn overholder de gældende regler om støj.

VVM-redegørelsen konkluderer ud fra en worst-case beregning at alle beboelser og miljøfølsomme områder i Grenå belastes med mindre end 10 skyggetimer pr. år, og at retningslinierne herfor således er overholdt. Det blev derfor ikke fundet nødvendigt at foretage en real-time beregning.

Det fremgår videre af redegørelsen, at den sydligste mølle (nr. 1) ligger inden for delområde 1 i lokalplan nr. 117, der er udlagt til havneformål mv. med højdebegrænsning for byggeri på 15 m. Opstillingen af denne mølle ville forudsætte en ændring af lokalplanen eller en dispensation. Det var Grenå Kommune, der som planmyndighed eventuelt skulle vedtage de nødvendige planændringer eller dispensere for den eksisterende lokalplan.

Af høringssvar af 26. februar 2001 fra Skov- og Naturstyrelsen fremgår, at styrelsen ikke mente at der var tilstrækkelig landskabelig eller funktionel begrundelse for realisering af projektet i fuldt omfang. Skov- og Naturstyrelsen udtalte videre, at de 100 m høje møller er større, end havneanlæggenes dimensioner visuelt kunne bære. Styrelsen kunne ikke anbefale at der ud fra de nuværende fysiske forhold i og omkring havnen opføres mere end de 5 vindmøller, som skulle placeres tættest ved havneanlægget, og med en maksimal højde på 80 m.

Landsplanafdelingen bemærkede ved brev af 26. februar 2001 at kystnære vindmølleparker ifølge havvindmøllehandlingsplanen for danske farvande generelt burde undgås således at kystlandskabet inden for en afstand af 7-10 km som hovedregel friholdes for vindmøller. Kun i undtagelsestilfælde hvor der ligger en særlig landskabelig og funktionel begrundelse, burde kystnære vindmøller opstilles. Det var endvidere Landsplanafdelingens opfattelse, at store vindmøller med fordel kunne placeres på havet i tilknytning til eksisterende havneanlæg eller nær større tekniske anlæg, der ligger umiddelbart ud

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206
DST

Side 3 af 13

til kysten, såfremt vindmøllernes størrelse var visuelt forenelige og dannede en funktionel sammenhæng med de eksisterende anlæg.

Om projektet i Grenå udtalte Landsplanafdelingen bl.a., at de 4-5 østligst beliggende møller ikke havde nogen funktionel sammenhæng med havneområdet i Grenå, uanset om højden var 99,9 m eller 80 m.

Kattegatcentret afgav ved brev af 22. februar 2001 indsigelse mod projektet med henvisning til at udsynet fra centret mod nord og nordøst ville blive domineret af vindmøllerne. Kattegatcentret var endvidere betænkelig ved støjbelastningen i forhold til en udvidelse af centret, samt for betydningen af refleksioner fra møllerne.

Ved brev af 23. februar 2002 afgav Borgergruppen mod havvindmøller ud fra Grenaa indsigelse mod projektet. Det fremgår bl.a. af indsigelsen, at vindmøllerne efter Borgergruppens opfattelse ikke indgår i et naturligt samspil med Grenå Havn og det omgivende landskab. Borgergruppen anførte endvidere, at møllerne ville komme til at ligge så tæt på kysten, at det ville virke som om de var opstillet på land. Med henvisning til at den regionplan, der på det tidspunkt var under udarbejdelse ville indføre vindmøllestop på land, fandt Borgergruppen det besynderligt at beskyttelsen af de landskabelige værdier opførte ved "strandkanten".

Om påvirkningerne af Kalkgrunden ved Grenå Havn udtalte Skov- og Naturstyrelsen i sin høringsskrivelse, at Kalkgrunden var udpeget som marinbotanisk interesseområde af national betydning med usædvanlig artsrig og dækkende algevegetation. Styrelsen fandt, at der manglede undersøgelser over effekterne af suspension og sedimentaflejring på udbredelsen af de sjældnere rødalger.

Århus Amt meddelte ved brev af 26. februar 2001 at man kunne anbefale projektet. Amtet ønskede dog en nøjere afdækning af Kalkgrundens naturmæssige betydning, og der blev anbefalet anlægsmetoder, der så vidt muligt undgik sedimentspredning.

Grenå Kommune, Byrådet udtalte ved høringsskrivelse af 22. februar 2001, at et flertal kunne anbefale projektet imødekommet, dog således at mølle nr. 1 udgik af projektet. Med høringsskrivelsen var desuden fremsendt en mindretalsudtalelse vedlagt kopi af side 81 og 86 fra dagsorden for Grenå Byråds møde den 20. februar 2001. Af disse sider fremgår, at 40 dB(A)-kurven – inden for hvilken, der ikke må findes boligområder ifølge støjbekendtgørelsen – tangerer centerområdet ved havnen, således at der ligger enkelte boliger inden for denne afgrænsning. Den beregnede overskridelse af støjkrauet betegnes dog som minimal.

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206

DST

Side 4 af 13

Energistyrelsen meddelte ved brev af 8. maj 2001 Jysk Vindkraft A/S, at styrelsens foreløbige vurdering på baggrund af de indkomne høringssvar var, at kun et reduceret projekt muligvis ville kunne indpasses i omgivelserne.

Den 9. oktober 2001 blev der med deltagelse af Skov- og Naturstyrelsen, Landsplanafdelingen og Energistyrelsen gennemført en besigtigelse af kystlandskabet med efterfølgende enighed om, at kun de 4 vindmøller, der ville komme til at ligge tættest på havnen ville kunne indpasses i forhold til denne, samt at en møllehøjde på 99,5 m landskabeligt ville være acceptabelt, i betragtning af at projektet var reduceret.

Den påklagede afgørelse

Fra Energistyrelsens afgørelse af 24. maj 2002 citeres:

”[.....]

Flere høringsparter har været betænkelige ved den mølle, der er placeret tættest på havnen af hensyn til Kattegatcentret og turisthensyn. Grenå Byråd har d. 20. februar 2001 besluttet ikke at give dispensation fra lokalplanen for den inderste mølle, det vil sige at mølle nr. 1 udgår af det foreliggende projekt, hvilket Energistyrelsen har taget til efterretning.

Energistyrelsen lægger til grund for sin vurdering, at kystnære havvindmølleparker i undtagelsestilfælde kan accepteres, hvor en konkret vurdering kan påvise, at projektet har underordnet betydning for de landskabelige forhold og ikke vil påvirke området med væsentlige kulturspor eller marinbiologiske og geologiske interesser. Havvindmøller ved Grenå Havn vil være placeret i nærheden af tekniske anlæg.

Energistyrelsen har fundet, at der som følge af de tekniske anlæg ved Grenå havn var grundlag for at behandle sagen i medfør af ovennævnte praksis.

Det er imidlertid Energistyrelsens vurdering, at projektet ikke i fuldt omfang vil kunne indpasses i havneanlægget. Denne vurdering bygger på VVM-redegørelsen, de indkomne høringssvar af det konkrete projekt, samt Skov- og Naturstyrelsens, Landsplanafdelingens og Energistyrelsens besigtigelse af Grenå Havn den 9. oktober 2001 med efterfølgende enighed om, at kun de 4 vindmøller der ligger tættest på havnen vil kunne indpasses i forhold til denne, samt at møllehøjde på 99,5 m landskabeligt vil være acceptabelt i betragtning af, at projektet er reduceret.

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206

DST

Side 5 af 13

Den mølle, der er placeret nærmest land, finder Grenå Kommune er for tæt på visse bygninger, og byrådet har derfor ikke givet dispensation fra lokalplanen til opførelse af den inderste mølle. Det bemærkes således, at etablering af den inderste mølle forudsætter en fornyet behandling om dispensation fra lokalplanen.

Projektets reduktion imødekommer kritikken af projektets omfang, således at godkendelsen på den ene side tilgodeser indsigelserne mod forringelse af kystlandskabet, og på den anden side lokale ønsker om at have havvindmøller.

Energistyrelsens samlede vurdering er, at alene et reduceret projekt på maksimalt 4 møller med en højde på 99,5 m med en vingediameter på 72 m kan godkendes. Møllerne forventes placeret på følgende positioner [.....]

Energistyrelsens afgørelse

[.....]

Der kan til Jysk Vindkraft A/S meddeles **godkendelse** til det ansøgte projekt i en reduceret form. Der gives således godkendelse til at etablere 4 møller ved Grenå havn, med en højde på maksimalt 99,9 meter. Energistyrelsens godkendelse meddeles med de nedenfor nævnte vilkår og under forudsætning af en imødekomme af bemærkningerne i vedlagte sammenfatning af høringsvar.

[.....]

Jysk Vindkraft A/S skal inden igangsættelsen af anlægsarbejderne på havet fremsende dokumentation til Energistyrelsen for, at der er etableret en plan for miljøledelse og kvalitetssikring af de aktuelle arbejder. Jysk Vindkraft A/S skal dokumentere, at arbejderne udføres i henhold til planen og dermed, at nedenstående vilkår overholdes.

Godkendelsen er givet på følgende vilkår

(.....)

11. At der i forbindelse med anlæg af fundamenter defineres et arbejdsområde med en radius på max. 200 meter omkring fundamentet. Uden for arbejdsområdet må den gennemsnitlige tykkelse af sedimentationen som følge af anlægsarbejdet ikke overstige 0,01 mm svarende til, at der pr m² sedimenter er maksimal 20 gram i hele anlægsperioden (jf. oplysninger i forbindelse med VVM-redegørelsen).

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206

DST

Side 6 af 13

12. At Jysk Vindkraft A/S i forbindelse med etableringen af møllerne tilrettelægger og gennemfører et projekt med henblik på rapportering af, om etableringen af fundamenterne medfører ændringer af den eksisterende udbredelse af algevegetationen på Kalkgrunden. Projektet skal godkendes af Skov- og Naturstyrelsen samt Energistyrelsen og iværksættes inden etableringsfasen.

[.....]

15. At Jysk Vindkraft A/S skal følge Århus Amts anvisninger i forbindelse med anlægsarbejdet.

[.....]

23. At Energistyrelsen kan stille supplerende vilkår i forbindelse med væsentlige nye miljø- eller sikkerhedsmæssige opståede problemer.

[.....]

Århus Amt er miljøgodkendelses- og tilsynsmyndighed for projektet, jf. miljøbeskyttelsesloven § 27, stk. 2, og i forbindelse med lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. bekendtgørelse [nr.] 975 af 19. december 1986 om dumpning af optaget havbundsmaterialer (klapning), samt i henhold til miljøloven, jf. bekendtgørelse nr. 304 af 14. maj 1991 om støj fra vindmøller.

[.....]”

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206

DST

Side 7 af 13

Klagerne

Fra klagen af 19. juni 2002 fra Kattegatcentret citeres:

”[.....]

Bestyrelsen er enig om at projektet indebærer en markant begrænsning af det frie udsyn mod nord og nordøst, hvor man tidligere har kunnet følge horisonten hele vejen rundt fra nord til syd. Med projektet ændres dette frie udsyn således at udsynet fra Kattegatcentret mod nordøst domineres af de store vindmøller. Dette anses som en markant negativ konsekvens.

Møllernes placering kan være hæmmende for centrets udvidelsesmuligheder, idet der kun kan ske udvidelse op mod møllerne mod nord. Begrænsningen i udvidelsen skyldes hovedsagelig støjforholdene og eventuelle refleksioner fra møllerne.”

Ved brev af 25. juli 2002 uddybede Kattegatcentret klagen. Det fremgår heraf, at udsigten fra centret ville forringes, således at centrets gæster ville få en forringet naturoplevelse. Centrets udvidelsesmuligheder ville endvidere blive forringede. Kattegatcentret var samlet set af den opfattelse, at den meddelte tilladelse ville medføre nogle betydeligt forringede drifts- og udviklingsforhold for centret.

Ved brev af 20. juni 2002 klagede Borgergruppen over godkendelsen af de 4 vindmøller. Borgergruppen anførte dog, at der reelt kun var tale om 3 møller idet Grenå Byråd ikke ville give dispensation fra lokalplan nr. 117, der omfattede stedet, hvor mølle nr. 1 skulle placeres. Årsagen var ifølge Borgergruppen, at der med møllen var tale om energiproduktion og ikke et havneformål, som lokalplanen foreskrev. Endvidere afveg møllens højde markant fra lokalplanens maksimale bygningshøjde på 15 meter.

Borgergruppen anførte i sin klage, at møllerne ville udgøre en voldsom visuel belastning for kystområdet og at en strækning med meget høj rekreativ værdi ville blive præget af den store landskabelige forstyrrelse. Borgergruppen var af den opfattelse, at møllerne ikke som antaget af Energistyrelsen ville være placeret i nærheden af tekniske anlæg, såfremt der hermed mentes større tekniske anlæg, idet sådanne ikke fandtes på Grenå Havn.

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206
DST

Side 8 af 13

Borgergruppen mente endvidere ikke at møllerne landskabeligt ville kunne indpasses i forhold til havnen, idet møllerne ville fremstå som løsrevne og overdimensionerede i forhold til de tekniske anlæg i baglandet.

Borgergruppen var desuden af den opfattelse at det reducerede projekt ikke imødekom kritikken af projektets omfang. Borgergruppen henviste til at de faglige instanser og hovedparten af de afgivne høringssvar udtrykte modstand mod projektets visuelle belastning.

Energistyrelsens redegørelse

Fra Energistyrelsens redegørelse af 27. august 2002 refereres:

”[.....]

Energistyrelsen skal til Borgergruppen mod havvindmøllers klage specielt henviser til Energistyrelsens tilladelse af 24. maj 2002 til etablering af 4 møller. Det fremgår her, at Energistyrelsen lægger til grund for sin vurdering, at kystnære havvindmølleparker i undtagelsestilfælde kan accepteres, hvor en konkret vurdering kan påvise, at projektet har underordnet betydning for de landskabelige forhold og ikke vil påvirke områder med væsentlige kulturspor eller marinbiologiske og geologiske interesser. Havvindmøller ved Grenå Havn vil være placeret i nærhed af tekniske anlæg.

Energistyrelsen har fundet, at der som følge af de tekniske anlæg ved Grenå Havn var grundlag for at behandle sagen i medfør af ovennævnte praksis.

Det har imidlertid været Energistyrelsens vurdering, at projektet ikke i fuldt omfang ville kunne indpasses i havneanlægget. Denne vurdering bygger på VVM-redegørelsen, de indkomne høringssvar af det konkrete projekt, samt Skov- og Naturstyrelsens, Landsplanafdelingens og Energistyrelsens besigtigelse af Grenå Havn den 9. oktober 2001 med efterfølgende enighed om, at kun de 4 vindmøller, der ligger tættest på havnen, vil kunne indpasses i forhold til denne, samt at en møllehøjde på 99,5 m landskabeligt vil være acceptabelt i betragtning af, at projektet er reduceret.

Den mølle, der er placeret nærmest land, finder Grenå Kommune er for tæt på visse bygninger, og byrådet har derfor ikke givet dispensation fra lokalplanen til opførelse af den inderste mølle. Det bemærkes således, at etablering af denne inderste mølle forudsætter en fornyet behandling om dispensation fra lokalplanen.

Energistyrelsen skal til Kattedgatcentrets klage specielt henvise til rapport om Støj og skyggevirkninger. Vedrørende støj konkluderer rapporten, at støjbekendtgørelsens grænse på 45 dB(A) ved nabo-bebyggelser overholdes. Energistyrelsen skal hertil bemærke, at styrelsen, inden anlægsarbejdets igangsættelse jf. vilkår 33 i godkendelsen, skal godkende byherrens detailprojekt, hvor der blandt andet kræves dokumentation vedrørende støjforhold.

Projektets reduktion imødekommer kritikken af projektets omfang, således at godkendelsen på den ene side tilgodeser indsigelserne mod forringelse af kystlandskabet og på den anden side lokale ønsker om at have vindmøller.

Energistyrelsens samlede vurdering er, at alene et reduceret projekt på maksimalt 4 møller med en højde på 99,5 m med en vind diameter på 72 m kan godkendes.

[.....]"

Bemærkninger til Energistyrelsens redegørelse

Grenaa Kommune meddeler 9. oktober 2002 at byrådet 1. oktober s.å. har taget stilling til det fremsendte materiale, og at byrådet tog sagen til efterretning, idet byrådet ikke havde bemærkninger til sagen.

Fra brev af 23. september 2002 fra Kattedgatcentret refereres:

"[.....]

Omkring støjforhold og skyggevirkning skal der gøres opmærksom på den godkendte lokalplan. Der udlægger området langs

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206
DST

Side 9 af 13

kysten til offentlige formål specielt turistattraktioner og specifikt udvidelse af Kattegatcentret. Lokalplanen omfatter arealet mellem Kattegatcentret og vindmøllerne. Derved kan der opstå problemer med anvendelsen af disse arealer til det i lokalplanen udlagte formål efter etablering af vindmøllerne.

[.....]

Kattegatcentret fastholder således den tidligere fremsatte klage over Energistyrelsens tilladelse til etablering af 4 vindmøller på søterritoriet ved Grenaa Havn.”

Fra brev af 19. september 2002 fra Borgergruppen refereres:

”Regeringen har i august 2002 lagt ni sigtelinier for fremtidens danske naturpolitik. En af disse sigtelinier er ”natur og kyster”. Regeringens politik er, at man skal passe særlig godt på de danske strande og kyster, der betegnes som vor mest oprindelige natur og vores største fællesskat.

[.....]

Med henvisning til begrundelserne i vor klage ved brev af 20.06.2002, skal vi gentage, at der ikke findes større tekniske anlæg på Grenaa Havn. Det nærmeste større tekniske anlæg i baglandet er stærkt nedbrudte bygningsværker (103 meter høj skorsten og 30 meter høj fabriksbygning), der ikke har været anvendt de seneste 12 år og som må forventes bortfjernet.

Hvad angår den konkrete vurdering, af om møllerne har underordnet betydning for de landskabelige forhold, forekommer det besynderligt at Energistyrelsen har kompetencen til at vurdere dette spørgsmål. Den fagligt kompetente myndighed – Landsplanafdelingen – skriver i brev af 26.02.2001 som kommentar til VVM-høring om det oprindelige projekt:

”Et tilsvarende projekt på land ville være yderst problematisk i forhold til de nationale interesser i kystlandskabet”

Der er således, når det gælder de landskabelige værdier i kystzonen, overensstemmelse mellem regeringens politik, Landsplanafdelingens betragtninger og argumenterne fremført af Borgergruppen mod havvindmøller ud for Grenaa.

[.....]”

Retsgrundlaget

Adgangen til at udnytte energi fra vand og vind på søterritoriet i den eksklusive økonomiske zone tilkommer efter elforsyningslovens § 13, stk. 1 alene den

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206

DST

Side 10 af 13

danske stat. Økonomi- og erhvervsministeren kan give tilladelse til at etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind på søterritoriet, jf. lovens § 13, stk. 2 og § 16, stk. 1, ligesom der kan knyttes vilkår til godkendelsen, jf. § 13, stk. 4 og § 16, stk. 2. Ved § 1, nr. 8 i bekendtgørelse nr. 1192 af 17. december 2002 er denne adgang delegeret til Energistyrelsen.

Tilladelse til etablering af anlæg efter lovens § 16, som må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, og efter at offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer har haft lejlighed til at udtale sig herom, jf. § 17, stk. 1 (VVM-procedure). I medfør af § 17, stk. 2 har ministeren udstedt bekendtgørelse nr. 815 af 28. august 2000 om vurdering af virkninger på miljøet af elproduktionsanlæg på havet. Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkninger på miljøet og direktiv nr. 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af nævnte direktiv.

I henhold til bekendtgørelse nr. 304 af 14. maj 1991 om støj fra vindmøller, må støjbelastningen fra vindmøller i det mest støjbelastede punkt ved udenørs opholdsarealer i boligområder og anden støjfølsom arealanvendelse ikke overstige 40 dB(A). Ved nabobeboelser i det åbne land er støjgrænsen 45 dB(A).

Energiklagenævnets bemærkninger

Energiklagenævnet bemærker, at det ikke af de relevante bestemmelser om havvindmøller i elforsyningsloven nærmere fremgår hvor der inden for søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone bør gives tilladelse til opstilling af havvindmøller. Af forarbejderne fremgår, at der i forbindelse med havvindmøllebehandlingsplanen blev udpeget nogle hovedområder for opstilling af havvindmøller - uden at tilladelse til opstilling af havvindmøller ved loven er begrænset til disse områder. Af handlingsplanen, der må tillægges en vis vejledende værdi fremgår således, som anført af Landsplanafdelingen, at kystnære vindmølleparker som hovedregel bør undgås. Energiklagenævnet kan tiltræde dette udgangspunkt.

Energiklagenævnet finder på den baggrund, at Energistyrelsens praksis, hvorefter kystnære havvindmølleparker kun i undtagelsestilfælde kan accepteres, hvor der ligger en særlig landskabelig og funktionel begrundelse herfor, og hvor en konkret vurdering kan påvise, at projektet har underordnet betydning for de landskabelige forhold og ikke vil påvirke områder med væsentlige kulturspor eller marinbiologiske og geologiske interesser, indebærer en saglig vurdering, der ligger inden for lovens rammer. Sagen for nævnet vedrører her-

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206

DST

Side 11 af 13

efter spørgsmålet om der som antaget af Energistyrelsen i medfør af denne praksis kunne gives tilladelse til opstilling af 4 vindmøller ved Grenå Havn.

Nævnet noterer at Grenaa Byråd ikke ved en dispensation fra den gældende lokalplan fra havneområdet har muliggjort opførelse af den inderste mølle nr. 1, og at Energistyrelsen i afgørelsen af 24. maj 2002 bl.a. godkendte mølle nr. 1 og samtidig tog til efterretning, at møllen som følge af byrådets beslutning var udgået af det foreliggende projekt. Nævnet finder det på denne baggrund ubetænkeligt at begrænse godkendelsen efter elforsyningsloven til mølle nr. 2-4 og dermed ufornuddent at tage stilling til klagen f.s.v. angår godkendelsen af mølle nr. 1. Efter en gennemgang af visualiseringsmaterialet har Energiklagenævnet i øvrigt ikke fundet anledning til at tilsidesætte det af Energistyrelsen foretagne skøn omkring de landskabelige forhold.

Med hensyn til projektets påvirkning af Kalkgrunden har Energiklagenævnet især når henses til VVM-redegørelsens konklusion herom og de af Energistyrelsen i tilladelsen fastsatte relevante vilkår både for så vidt angår påvirkningen i anlægs- og driftsperioden ikke grundlag for herudfra at tilsidesætte Energistyrelsens tilladelse.

For så vidt angår Kattegatcentrets klage over støjvirkninger fra møllerne må Energiklagenævnet henvise til VVM-redegørelsens konklusioner heromkring, projektets yderligere reduktion og til at det af Energistyrelsen i afgørelsen af 24. maj 2002 som vilkår nr. 33 fremgår at overholdelsen af reglerne i støjbekendtgørelsen skal dokumenteres inden godkendelse af bygherrens detailprojekt.

Der er ikke regler for hvor mange timer om året boliger m.m. må belastes som følge af skygger fra vindmøller. Der findes dog en vejledende grænseværdi som er fastsat til 10 timer årligt beregnet som reel værdi. Det fremgår af VVM-redegørelsen, at denne margin ud fra en worst-case beregning er overholdt. Energiklagenævnet har ikke grundlag for at tilsidesætte denne beregning.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse stadfæstes, dog således at mølle nr. 1 udgår af tilladelsen.

Denne afgørelse er truffet i henhold til § 89a, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 767 af 28. august 2001 om elforsyning med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-103

Eksp.nr.: 10206
DST

Side 12 af 13

P. N. V.

Jørgen Nørgaard
Nævnshoved

/ Dennis Sørensen
Fuldmægtig

29. januar 2003

J.nr.: 11-102 og 11-
103

Eksp.nr.: 10206

DST

Side 13 af 13